

Winnie de Poeh

OP AVONTUUR IN BELGIË

GELUKSMOMENTEN
MET POEH EN ZIJN VRIENDEN

Winnie De Poeh's tien simpele geluismomenten in België

Op de Facebookpagina «Disney Voor Mama's» hebben we gezinnen in België gevraagd om hun geluismomenten met ons te delen. Voor iedereen is dat natuurlijk iets anders, maar niemand weet geluk en genot beter te omschrijven én waarderen dan onze wereldberoemde beer, Winnie de Poeh.

In oktober 2016 vieren we Poeh's 90ste verjaardag en ter ere van al zijn wijsheden heeft Janneman Robinson hem, samen met al zijn vrienden, meegenomen op avontuur in België!

OP EEN FIJNE DAG...

...liep Winnie de Poeh naar de heuvel in het Honderd Bunderbos, waar zijn vriend Janneman Robinson stond te wachten.

Janneman Robinson stond vlak naast een hele grote rugzak, volgestopt met allerlei handige spullen. Hij had een grote, rode emmer in zijn hand en een felblauwe schop.

«Hallo, Janneman Robinson», zei Poeh. «Ik zat te denken, wat zullen we vandaag eens gaan doen?»

«Vandaag», zei Janneman Robinson «gaan we op avontuur!»

«Op een Vontuur?», zei Poeh. Hij dacht even goed na en zei toen, «Gaat Knorretje dan met ons mee op dat Vontuur?»

«Oh ja, dat lijkt me wel», zei Janneman Robinson.

«Zullen we het Vontuur in jouw huis houden, Janneman Robinson?», zei Poeh. Want Poeh

bracht zo graag samen tijd door met Knorretje en Janneman Robinson.

«Ik denk dat we iets verder moeten gaan dan dat», zei Janneman Robinson met een glimlach. «Ik heb wat te eten ingepakt,» zei hij terwijl hij wees naar de hele grote rugzak, «voor het geval we iets langer wegblijven.»

«Zullen we het Vontuur dan bij Iejoor thuis houden?», zei Poeh. Iejoor woonde namelijk in de allerverste hoek van het bos... en veel verder dan dat zou het niet kunnen zijn, toch?

«Zelfs nog verder dan dat,» zei Janneman Robinson, maar toen hij de bezorgde blik van Poeh zag, voegde hij eraan toe «maar Iejoor kan natuurlijk ook met ons mee – beter nog, iedereen kan mee! Laten we iedereen erover vertellen, zodat we met zijn allen kunnen vertrekken.»

Poeh was nog nooit in België geweest, maar het klonk zeker en vast erg leuk. Zeker als hij al z'n vrienden mee mocht brengen!

NAAR DE ZWANEN KIJKEN IN BRUGGE

Poeh en zijn vrienden kuierden door de sprookjesachtige straten en langs de mooie kanalen in Brugge. Plots zwom een groep prachtige witte zwanen voorbij.

«Denk je dat ze lief zijn?», fluisterde Knorretje.

«Ik denk het wel», zei Poeh. Hij wees naar de zwanen en keek vol bewondering naar hoe ze heel traag voorbijzwommen. «Wat zijn ze elegant! Hun lange nekken zijn erg mooi.»

Plots begonnen de zwanen erg luid te trompetteren. Het waren beslist de luidste vogels die Poeh ooit had gehoord!

«Wat een kabaal», mopperde Iejoor.

Knorretje keek aandachtig naar de zwanen. Hij vond ze wel een beetje lijken op Uil, maar het getrompetter was beslist minder filosofisch.

HET BLAUWE BLOEMEN- TAPIJT BEWONDEREN IN HALLERBOS

Poeh vertelde over een speciaal bos waar één keer per jaar meer bloemen dan bomen groeien.

«Denk je dat de bloemen er al zouden zijn?», vroeg Knorretje vol verwachting. Poeh zei dat als Knorretje hard genoeg wenste dat misschien wel eens zou kunnen.

«Maar hoort een bos niet meer bomen dan bloemen te hebben?», vroeg Iejaar. «Het klinkt niet als een echt bos als je 't mij vraagt...»

Poeh verzekerde Iejaar dat je er meestal meer bomen dan bloemen vindt, maar dat eens per jaar het bos wordt omgetoverd tot een bloemenparadijs.

Aangekomen in het Hallerbos zagen Poeh en zijn vrienden duizenden blauwe

hyacinten tussen de bomen. Het leek wel één groot magisch blauw tapijt!

Knorretje rook aan zoveel mogelijk bloemen als hij maar kon en bedacht zich hoe mooi de blauwe hyacinten wel waren. «Hadden we deze bloemen ook maar in het Honderd Bunderbos!»

Ook Teigetje kon het niet laten om enthousiast tussen alle bloemen te stuiteren en zelfs Iejaar gaf toe dat het best mooi was.

Poeh ademde diep in en zei: «Wat een mooie dag om hier te zijn met mijn beste vrienden!»

Knorretje antwoordde dat elke dag met vrienden een erg mooie dag is.

PICKNICKEN IN DE VLAAMSE POLDERS

Poeh dacht aan de mooie dag die hij en z'n vrienden al samen beleefden. Hij voelde zijn buik knorren en vond dat het misschien wel tijd was om iets te eten.

«Janneman Robinson?», riep Poeh.

«Wat is er, Poeh-beer?»

«Gaan we samen picknicken, Janneman? Dit lijkt me een heel leuke plek. En we hebben toch een kleinigheidje mee om te eten?»

«Het gaat vast regenen», mopperde Iejaar.

«Die grote wolken voorspellen niks goed.»

«Doe niet zo gek, Iejaar!», zei Knorretje.

«Die wolken zijn nog erg ver weg. Onze picknick is vast helemaal op nog voor de eerste druppel valt.»

Janneman legde het deken neer en grabbelde in de mand.

Ook Knorretje's buik knorde. Hij knoopte een grote witte servet rond zijn nek. Maar het servet was zo groot en Knorretje zo klein dat het wel leek alsof hij een slaapkleed aanhad.

DE BRUSSELSE GROTE MARKT BEWONDEREN

Knorretje had gehoord dat de allermooiste markt ter wereld te vinden was in Brussel. Omdat ze toch zo dichtbij waren, hoopte hij dat ze die speciale plek misschien konden bezoeken.

«Denk je dat ze daar een klein dessertje hebben?», vroeg Poeh. Janneman Robinson knikte goedkeurend: *«Het is inderdaad een erg mooie dag voor dessert!»*

Aangekomen op de Grote Markt in Brussel werden Poeh en zijn vrienden overweldigd door de prachtige gebouwen die wel bedekt leken met goud.

«Wat is dit prachtig! Ik heb nog nooit zoiets moois gezien. Beeld je in dat mijn huis in het Honderd Bunderbos ook bedekt zou zijn met bladgoud!», zei Poeh.

«Dat zou vast veel aandacht krijgen», zei Knorretje na even denken. *«Maar als het zo mooi zou zijn als bij deze huizen vindt iedereen het vast erg leuk.»*

Betoverd door al dat moois, vergaten de vrienden het dessert helemaal.

'S MORGENS KNUFFELEN IN GENT

Poeh en zijn vrienden hadden erg lang en goed geslapen en waren klaar voor nog een leuke dag vol avontuur.

«Ik kan amper wachten tot de dag begint!», zei Poeh.

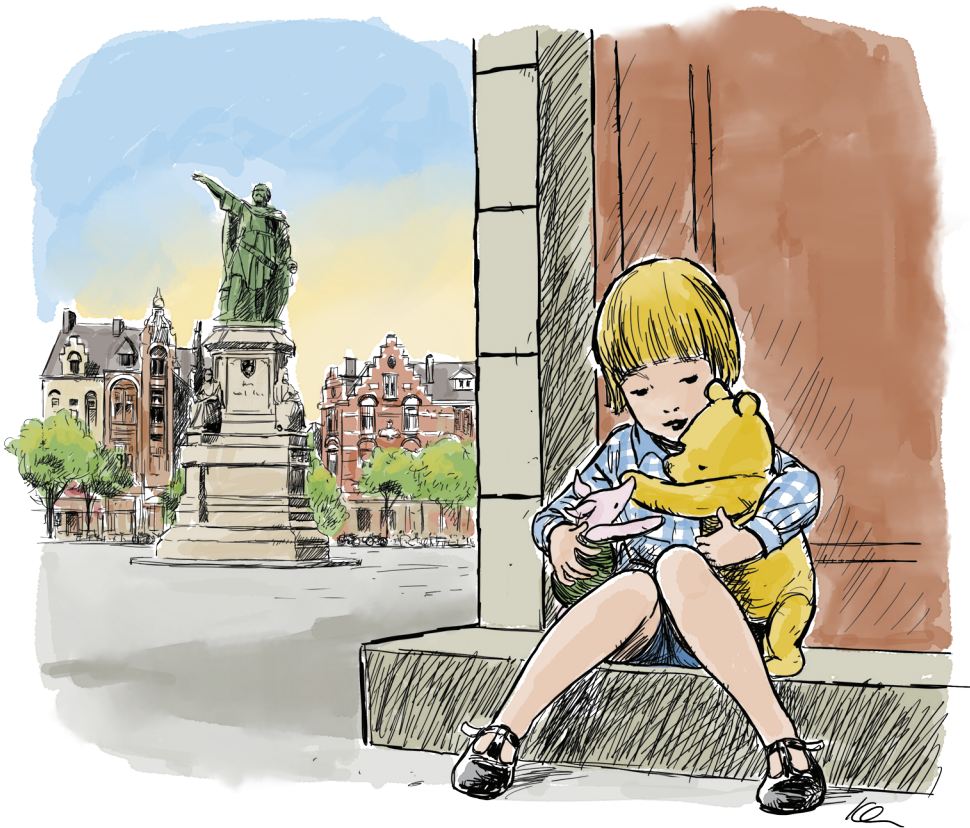
Knorretje had er ook enorm veel zin in. Hij wilde graag wel eens van dichtbij kijken naar die bijzondere huizen die daken hebben in de vorm van trappen. Hij vroeg zich af naar waar die trappen dan wel gingen en wie ooit al moedig genoeg was geweest om ze te gebruiken.

«Wacht even!», reageerde Janneman Robinson. «Ik ben ook erg blij om aan de dag te beginnen en het ziet er naar uit dat het een erg mooie dag wordt. Maar geen enkele ochtend mag beginnen zonder een goede knuffel!»

Janneman opende zijn armen verwelkomend voor een stevige knuffel met zijn vrienden. Poeh en Knorretje snelden naar Janneman en gaven hem de grootste en langste knuffel die ze ooit al hadden gegeven.

«Knuffels maken me zo blij als honing!», riep Poeh.

Knorretje glimlachte gelukkig en hield Janneman stevig vast. *«Ik wou dat een knuffel voor eeuwig kon blijven duren.»*

KAJAKKEN IN DE ARDENNEN

Janneman Robinson had spannende plannen gemaakt: hij wilde graag gaan kajakken met zijn vrienden.

«Kaja-wat?», vroeg Iejoor. «Ik weet niet precies wat dat wil zeggen, maar het klinkt alvast niet erg leuk..»

Janneman legde uit dat ze met bootjes op ontdekking zouden gaan op de rivier.

Knorretje huiverde. «Wat als we nat worden?», vroeg hij. «Ik zou beslist niet graag nat worden.»

Maar Poeh zei dat Knorretje zich geen zorgen hoefde te maken. «We zullen niet nat worden als we in het bootje blijven zitten. Ik zorg ervoor dat je droog blijft!»

Knorretje dacht even na. Omdat Poeh toch zo'n goede vriend was, besliste hij dat het vast wel leuk zou zijn om met zijn vrienden mee te gaan op avontuur. «Ik ga mee, Poeh-beer. Maar enkel als je me belooft dat we in dezelfde boot zullen zitten.»

Dus kozen Poeh en z'n vrienden mooie rode kajaks uit en vaarden ze langs prachtige oude kastelen.

Knorretje hield zich stevig vast aan de boot, maar was toch erg blij dat hij uiteindelijk had besloten om mee te gaan. Hij was nog steeds een klein beetje bang, maar had tegelijkertijd nog nooit zoveel plezier gehad.

OP FIETSTOCHT DOOR HET BRABANTSE PLATTELAND

«*W*eet jij hoe je moet fietsen?» vroeg Poeh aan Janneman Robinson. «*Is het erg moeilijk?*»

«*Dat is het beslist niet*», zei Janneman. «*Zeker niet wanneer je fiets drie wielen heeft zoals die van mij. Dan is het best gemakkelijk.*»

«*Beren kunnen niet fietsen, weet je. Het is best jammer want ik heb altijd al op zo'n mooie dag een fietstocht willen maken!*»

«*Dat begrijp ik helemaal*», antwoordde Knorretje. «*Knorretjes kunnen ook niet fietsen. En ik zou het niet eens durven als het wel mogelijk was.*»

Janneman Robinson wist precies wat Knorretje en Poeh zou opbeuren: «*Ik weet wat we kunnen doen! We kunnen vier wielen op deze houten dozen schroeven en ze vastmaken aan mijn fiets. Op die manier kunnen jullie mee op fietstocht.*»

«*Oh Janneman, wat ben je toch slim!*», zuchtte Poeh gelukkig.

Even later genoten Poeh en zijn vrienden van een prachtige, zonnige fietsrit door het platteland. Het was hun allereerste keer samen op de fiets en het was beslist erg leuk!

PAPIEREN BLOEMEN RUILEN AAN DE KUST

«*Hoe denk jij dat deze bloemen hier kunnen groeien?*», vroeg Knorretje stillemkes, terwijl hij voorzichtig een bos kleurrijke bloemen bewonderde die op het strand leken te groeien.

«*Oh, dat moeten speciale strandbloemen zijn*», reageerde Poeh. «*Ik heb ze nog nooit eerder gezien, maar ze zijn wel erg mooi!*»

«*Oh, jij malle oude beer!*», zei Janneman Robinson. Hij legde hen uit dat deze bloemen van papier zijn gemaakt.

«*Maar waarom zou iemand papieren bloemen maken?*» vroeg Iejoor. «*En hoe ruiken ze dan? Naar papier?*»

Janneman legde uit dat het de gewoonte is om papieren bloemen te maken aan het strand. «*Er zijn erg veel mooie schelpen op het strand en die worden geruild voor mooie papieren bloemen*», zei hij. «*En ik denk dat ze een beetje naar de zee ruiken.*»

Knorretje vond het een te gek idee en wou ook papieren bloemen ruilen. Hij besliste dat hij er ook zou maken om ze tentoon te stellen op het strand.

Teigetje kwam langs de bloemen gestuiterd en vroeg aan Knorretje wat hij graag in ruil zou willen. Knorretje dacht even na en besloot dat hij graag zou ruilen voor schelpen, of misschien ook wel voor een blauwe of roze bloem omdat hij nog geen bloemen had met die kleuren.

En zo maakten Teigetje, Poeh en Janneman Robinson de allermooiste blauwroze bloem om aan Knorretje's verzameling toe te voegen. «*Alsjeblief, Knorretje! Deze hebben we speciaal voor jou gemaakt.*»

Knorretje was erg gelukkig met zijn nieuwe papieren bloem die niet één maar wel twee kleuren had. «*Wat ben ik blij dit mooie moment te kunnen delen met mijn beste vrienden!*»

DOOR DE DUINEN WANDELEN

« *D*at is wel erg raar», zei Poeh bedenkelijk. «*Ik heb nog nooit een woestijn gezien zo dicht bij de zee.*»

«*Oh, malle oude beer!*», zei Teigetje. «*Dit is helemaal geen woestijn, dit zijn zandduinen! En het is heel erg leuk om hier rond te stuiteren.*» Waarop Teigetje meteen wegstuiterde.

«*Ik ben niet zeker dat ik wel moedig genoeg ben om door de duinen te wandelen*», fluisterde Knorretje. «*Ik heb gehoord dat er erg veel wind kan zijn hier. Ik ben maar een klein Knorretje. Beeld je in dat de wind me meeneemt en wegblaast als een zandkorreltje.*» Knorretje beefde.

«*Ik beloof je dat ik je hand de hele wandeling lang zal vasthouden*», zei Poeh.

Knorretje ging akkoord, op voorwaarde dat Poeh zijn hand nooit zou loslaten.

Poeh beloofde dat hij dat nooit zou doen.

SLAAPWEL!

Na een erg lang weekend met vele avonturen in verschillende steden, was het nu tijd om te slapen. Maar vooraleer ze gingen slapen, vroeg Poeh aan Janneman Robinson of hij een verhaaltje zou kunnen voorlezen.

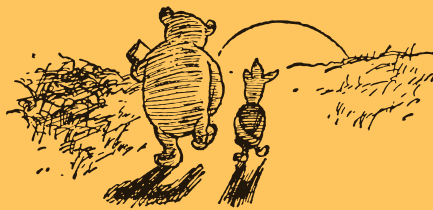
Volgens Knorretje is een verhaal voor het slapengaan de perfecte start van een mooie droom.

En dus deden Poeh en Knorretje hun nachtmutsen aan en kropen ze bovenop het gezelligste kussen dat ze ooit hadden gezien.

«Er was eens...»

Janneman Robinson las hen zoals beloofd een verhaaltje voor. Het was de perfecte afsluiter van zo'n mooi weekend!

Toen het verhaal uit was, lagen Poeh en Knorretje al lang in slaap. Ze droomden allebei over de vele leuke avonturen die ze hadden beleefd samen met hun beste vrienden.

©2016 Disney

Gebaseerd op de verhalen van A.A. Milne en E.H. Shepard

Illustraties door

Kim Raymond

Tekstredactie

Isabelle Minnebo en Aurore Devos

Gebaseerd op de Engelse uitgave

Winnie the Pooh – Simple Pleasures (i.s.m. Visit England)